

3 Евангелля св. Лукі

Езус, калі ішоў у Іерусалім, праходзіў праз Самарыю і Галілею. І калі Ён уваходзіў у адну вёску, сустрэлі Яго дзесяць пракажоных, якія сталі здалёк і моцным голасам казалі: “Езус, Настаўнік, змілуйся над намі”. Ubачыўшы іх, Ён сказаў ім: “Ідзіце, пакажыцеся святарам”. А калі адышлі, яны ачысціліся. І адзін з іх, убачыўшы, што стаў аздароўлены, вярнуўся, моцным голасам праслаўляючы Бога, і, упаўшы ніцма да ног Ягоных, дзякаваў Яму. А быў гэта самаранін. Тады Езус сказаў: “Ці не дзесяць было ачышчаных, дзе ж дзевяць? Не знайшлося нікога, хто б вярнуўся аддаць славу Пану, акрамя гэтага чужынца?”. І сказаў яму: “Устань, ідзі; вера твая збавіла цябе”. † *Лк 17, 11–19*

Пастава ўдзячнасці

Хрыстос не пагарджае пракажонымі, а хоча дапамагчы ім, аблягчыць іх жыццёвую бяду, таму вяртае жаданае здароўе. А разам са здароўем вяртае годнасць, надзею на лепшае заўтра, вяртае жыццё, у чарговы раз паказваючы людзям сваю нязмерную міласэрнасць.

Мы таксама неаднойчы адчуваем такую любоў у сваім жыцці, калі пакутуем ад хвароб: як фізічных, так і духоўных. Міласэрны Бог увесь час прабачае і аздароўляе ад духоўнай немачы, да якой прыводзіць грэх, ад таго, што аддаляе ад Яго і іншага чалавека.

Дадзены фрагмент Святога Пісання асаблівым чынам вучыць нас паставе ўдзячнасці – за тое, што так шмат ласкаў атрымліваем ад Усемагутнага. Мы не павінны рабіць, як 9 пракажоных з Евангелля. Не павінны прымаць Божыя дары абыякава, нібы яны нам належаць. Толькі поўны ўдзячнасці чалавек можа быць сведкам сапраўднай любові Стварыцеля.

Давайце навучымся дзякаваць Богу за аказаную міласэрнасць. Навучымся таксама дзяліцца гэтай міласэрнасцю з іншым чалавекам, практыкуючы ахвярную любоў у сваім штодзённым жыцці. □ Ці здольны я за ўсё дзякаваць? Ці атрымліваю атрыманай ад Бога міласэрнасці?